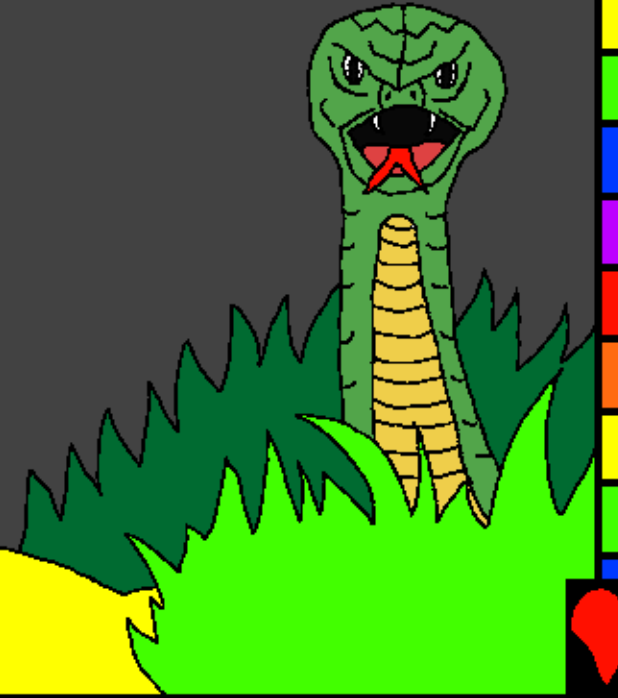

অকঁণিহঁতঁৰ বাবে বাহঁটবেলখন
আগবঢ়াহঁটেছে

মানুহৰ দুখৰ আ

লিখিছে: Edward Hughes

ব্যাখ্যা কৰিছে: Byron Unger; Lazarus; Alastair Paterson

গ্ৰহন কৰিছে: M. Maillot; Tammy S.

অনুবাদ কৰিছে: ড: শান্তি ৰাণী সিং, এম, এচ, চি. পি এছ. ডি.

প্ৰকাশ কৰিছে: Bible for Children
www.M1914.org

©2020 Bible for Children, Inc.

অনুমতি: এহট কাহিনীটেট নকল বা ছপা কৰা অধিকাৰ আপোনাৰ আছে,
কিন্তু হটয়াক বিক্ৰি নকৰিব।

ঈশ্বৰে সকলো নিৰ্মাণ কৰিলে! যেতিয়া
ঈশ্বৰে প্ৰথম মানুহ আদমক নিৰ্মাণ কৰিছিল,
তেওঁ তেওঁৰ ভাৰ্য্যা হৱাৰ
লগত এদন বাৰীত নিবাস
কৰিছিল।

ঈশ্বৰৰ বাধ্য হৈ তেওঁৰ সান্নিধ্যত

তেওঁলোক অতি সুখী আছিল,

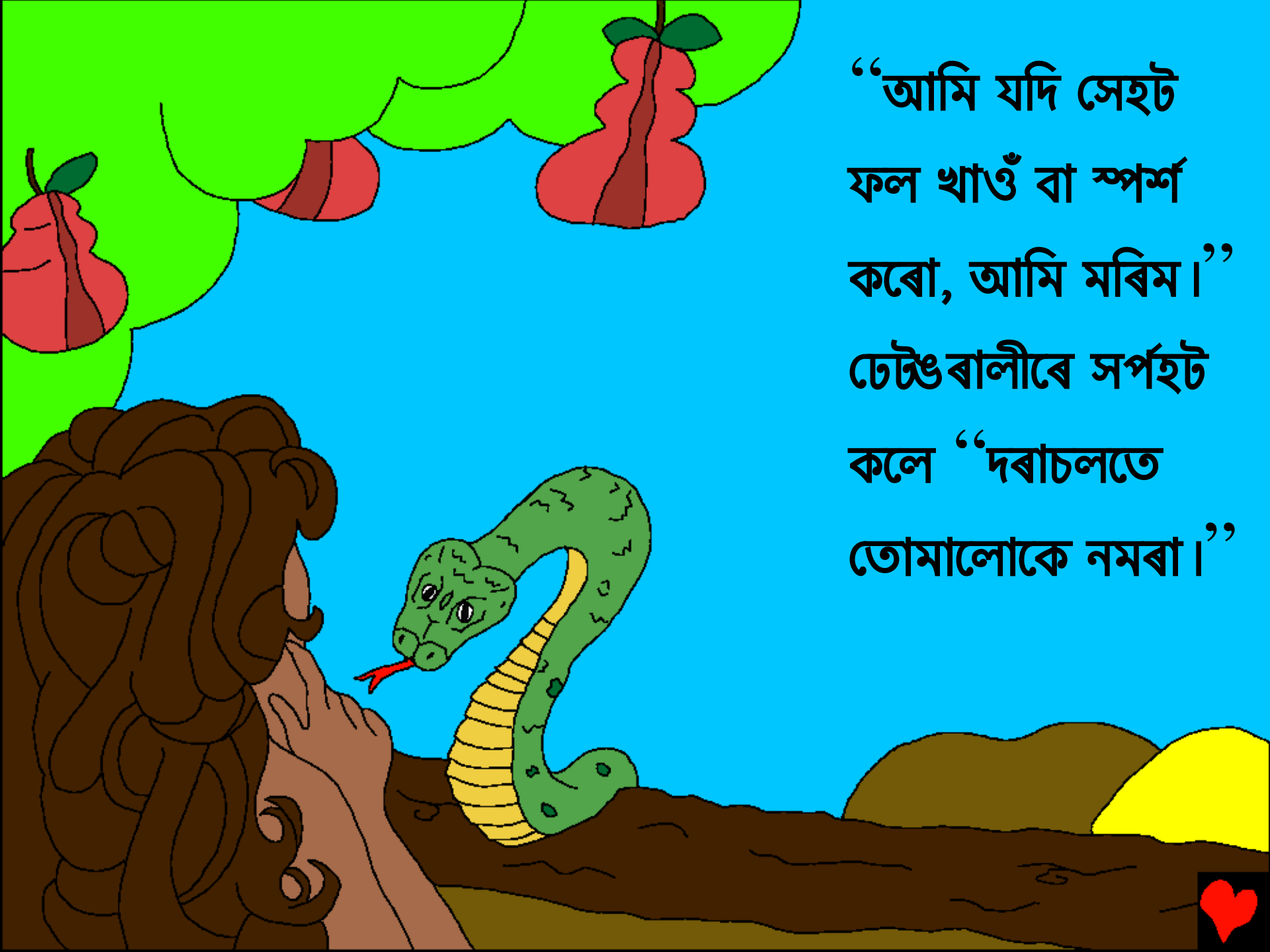
কিন্তু এদিন ...

সৰ্পহট নাৰীক কলে
“বাৰীৰ কোনো গছৰ ফল
তোমালোকে নাখাবা বুলি
ঈশ্বৰে বাস্তৱিকে কলে নে?”
তাহট উত্তৰ দিলে, “এটট
ফলৰ বাদে আমি বাৰীৰ
সকলোবোৰ ফল খাব
পাৰো।”

“আমি যদি সেইট
ফল খাওঁ বা স্পর্শ
কৰো, আমি মৰিম।”
টেটঙৰালীৰে সৰ্পহঁট
কলে “দৰাচলতে
তোমালোকে নমৰা।”

“তোমালোক ঈশ্বৰৰ
নিচিনা হ'বা।” হৱাৰ
সেহট গছ জোপাৰ
ফলৰ প্ৰয়োজন হ'ল।
তাহট সৰ্পৰ কথা শুনিলে
আৰু সেহট ফল খালে।

ঈশ্বৰৰ অবাধ্য হোৱা পিছত তাহট
আদমকো সেইট ফল খাবলৈ দিলে।

আদমে কব লাগিছিল,

“নাহট নহয়!

মহট ঈশ্বৰৰ

বাক্যৰ অবাধ্য

নহঁও!”

যেতিয়া আদম

আৰু হৱাহট পাপ কৰিলে, তেতিয়া

তেওঁলোক দুয়ো জানিলে যে তেওঁলোক উলংগ।

ডিমৰু

পাতেৰে কপিং সিয়াহট তেওঁলোকে

নিজকে চাকিলে, আৰু ঈশ্বৰৰ উপস্থিতিৰ

পৰা সাৰিবলৈ বাৰীৰ জোপোহাৰ মাজত লুকালে গৈ।

দিনৰ জুৰ পৰা সময়ত ঈশ্বৰ বাৰীলৈ আহিল। আদম
আৰু হৱাহট কি কৰিলে তাক তেওঁ জানিছিল।
আদমে হৰাক দোষ দিলে। হৱাহট সৰ্পক দোষ
দিলে. ঈশ্বৰে কলে, “সৰ্পক অভিশাপ দিয়া
হ’ল। সন্তান জন্মৰ সময়ত নাৰীৰ
প্ৰসৱ বেদনা হ’ব।”

“আদম, তুমি পাপ কৰা কাৰণে,
কাঁহট্ট আৰু কাঁহট্টীয়া বনেৰে ভূমি
অভিশপ্ত হ’ল। তোমাৰ দৈনিক আহাৰৰ
কাৰণে তুমি কষ্ট কৰি ঘাম বোৱাবা।”

সেহট সুন্দৰ

বাৰীখনৰ পৰা ঈশ্বৰে আদম আৰু হৱাক
বাহিৰ কৰি দিলে। তেওঁলোকে পাপ কৰা
কাৰণে, জীৱন দিওঁতা ঈশ্বৰৰ পৰা
তেওঁলোকক পৃথক
কৰা হৈছিল।

তেওঁলোকক বাহিৰত

ৰাখিবৰ কাৰণে ঈশ্বৰে এক জলন্তময় তৰোৱাল
নিৰ্মাণ কৰিলে। আদম আৰু হৱাৰ
কাৰণে ঈশ্বৰে ছালৰ বস্ত্ৰ কৰি দিলে।

ঈশ্বৰে ছালবোৰ
কৰ পৰা পাহৰ্টছিল?

কালক্রম, আদম আৰু হৱাৰ এটিট পৰিয়ালৰ জন্ম হৈছিল
তেওঁলোকৰ প্ৰথম সন্তান, কয়িন, খেতিয়ক আছিল। তেওঁলোকৰ
দ্বিতীয় সন্তান, হেৰল, মেৰখীয়া আছিল।

এদিনাখন কয়িনে ঈশ্বৰলৈ উপহাৰ স্বৰূপে কিছুমান শাক-পাচলি
আনিছিল। হেৰলেও ঈশ্বৰলৈ উপহাৰ স্বৰূপে তেওঁৰ পছৰজাকৰ
পৰা অতি উত্তম পছবোৰ আনিছিল। হেবলৰ

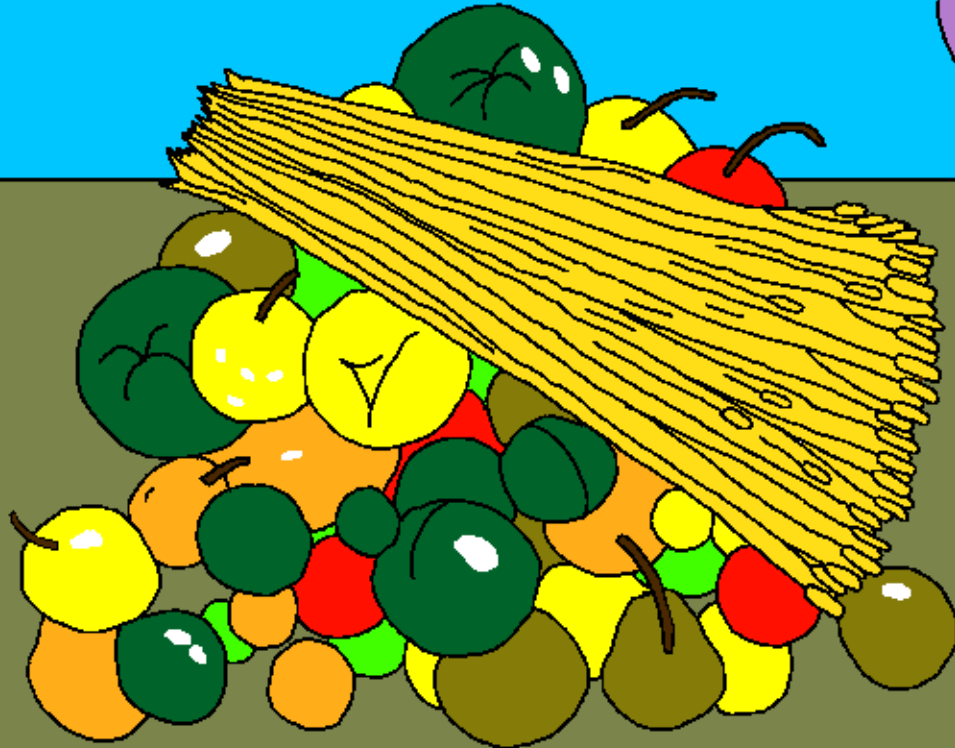
উপহাৰত ঈশ্বৰ

সন্তুষ্ট

হৈছিল।

কয়িনৰ উপহাৰবোৰত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হোৱা
নাছিল। কয়িন বৰ ক্ৰোধিত হৈছিল। কিন্তু
ঈশ্বৰে কলে “তুমি ভালকৰিলে জানো,
তোমাক গ্ৰহণ কৰা
নহব?”

কয়িনৰ ক্ৰোধ আতঁৰি যোৱা নাছিল। কিছুসময়ৰ
পিছত পথাৰত তেওঁ হেবলক আক্ৰমণ
কৰি - তেওঁক বধ কৰিলে।

ঈশ্বৰে কয়িনক কলে, “তোমাৰ ভায়েৰা হেবল কত আছে?”

কয়িনে মিছা মাতিলে, “মহট কিবা মোৰ ভাহটৰ বখীয়া নে?”

ঈশ্বৰে কয়িনৰ খেতি কৰিব পাৰা গুণ কাঢ়ি

লৈ তেওঁক পলৰীয়া আৰু খানখিত

নোহোৱা কৰি শাস্তি দিছিল।

কয়নে প্ৰভুৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰি ওলাহট গৈছিল। আদম
আৰু হৱাৰ এগৰাকী কন্যা সন্তানৰ লগত তেওঁৰ
বিবাহ হৈছিল। তেওঁলোকৰ এটিট পৰিয়াল
হৈছিল।

অতি সোনকালে কয়নে আৰিষ্কাৰ কৰা
চহৰখন তেওঁৰ নাতি-নাতিনী আৰু আজু
নাতি-নাতিনীৰে ভৰি পৰিল।

সময়ত, আদম আৰু হৱাৰ পৰিয়ালো বৃদ্ধি
পাবলৈ ধৰিলে। সেহঁট সময়ত, আজিৰ তুলনাত
মালুহবিলাক বহু বহু বছৰলৈ জীয়াহঁট আছিল।

যেতিয়া তাহৰ পুত্ৰ চেখৰ জন্ম হৈছিল,
তেতিয়া হুৱাহট কলে, “ঈশ্বৰে হেবলৰ সলনি
মোক আৰু এটি সন্তান দিলে।”

চেথ এগৰাকী ঈশ্বৰ ভয়কাৰী লোক আছিল
যি জনে ৯১২ বছৰ জীয়াহট আছিল আৰু
তেওঁৰ বহুতো সন্তান আছিল।

এটট যুগৰ পৰা আনটেট যুগলৈ পৃথিৱীৰ লোকসকল
ক্রমান্বয়ে দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ গৈছিল।
অৱশেষত পৃথিৱী বিনষ্ট কৰিবলৈ ঈশ্বৰে
সিদ্ধান্ত লৈছিল ...

... সকলো পশু আৰু চৰাহট। মানুহ নিৰ্মাণ
কৰা কাৰণে ঈশ্বৰে বেজাৰ পাহৰ্টছিল।
কিন্তু এজন মানুহে ঈশ্বৰক
সন্তুষ্ট কৰিছিল ...

এহট মানুহজন নোহ আছিল। চেথৰ বংশধৰ,
নোহ ধাৰ্মিক আৰু সিদ্ধ লোক আছিল। তেওঁ
ঈশ্বৰৰ লগত চলাচল
কৰিছিল।

নিজৰ তিনিজন পুত্ৰকো ঈশ্বৰৰ বাধ্য হবলৈ তেওঁ
শিক্ষা দিছিল । ঈশ্বৰে নোহক বৰ আচৰিত
আৰু বিশেষ ধৰণে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ
পৰিকল্পনা লৈছিল!

মানুহৰ দুখৰ আৰ

ঈশ্বৰৰ বাক্য, বাহটবেলত,

এহট কাহিনী পোৱা যায়

আদিপুস্তক ৩ - ৬ অধ্যায়।

“তোমাৰ বাক্য প্ৰকাশে দীপ্তি দিয়ে।”

গীতমালা ১১৯: ১৩০ পদ।

সমাপ্ত

বাহটবেলৰ এহট কাহিনীয়ে আমাক আমাৰ আশ্চৰ্য্যজনক ঈশ্বৰৰ বিষয়ে
কয়, যি জনাহট আমাক নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু যি জনাহট আমি
তেওঁৰ বিষয়ে জনাতো বাঞ্চা কৰে।

ঈশ্বৰে জানে যে আমি বেয়া কাম কৰিলো, যাক তেওঁ পাপ বুলি আখ্যা
দিছে। পাপৰ শাস্তি হৈছে মৃত্যু, কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক হটমান প্ৰেম কৰে
যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ যীচুক পঠাহট দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাৰ
পাপৰ কাৰণে শাস্তি পাহট ক্ৰুচত মৃত্যু বৰণ কৰে। তাৰ পিছত যীচু জীৱিত
হ'ল আৰু তেওঁৰ ঘৰ স্বৰ্গলৈ গ'ল! তুমি যদি যীচুত বিশ্বাস কৰা আৰু
তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে কৰিব!
তেওঁ এতিয়াহট আহি তোমাত নিবাস কৰিব, আৰু তুমি চিৰকাল
তেওঁ লগত নিবাস কৰিবা।

তুমি যদি এহট সত্যত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া ঈশ্বৰক এহটৰে কোৱা:
প্ৰিয় যীচু, মহট বিশ্বাস কৰো যে, আপুনি ঈশ্বৰ, মোৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যু
বৰণ কৰিবলৈ আপুনি মানুহৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে, আৰু এতিয়া আপুনি
আকৌ জীৱিত। মোৰ জীৱনলৈ আহঁক আৰু মোৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰক,
যাতে এতিয়া মহট নতুন জীৱন পাব পাৰো, আৰু এদিন চিৰদিনৰ কাৰণে
আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ আপোনাৰ ওচৰলৈ যাব পাৰো। আপোনাৰ
বাধ্য হৈ আপোনাৰ সন্তানৰ দৰে আপোনাৰ কাৰণে জীয়াহট থাকিবলৈ
মোক সহায় কৰক। আমেন।

বাহটবেলখন পঢ়া আৰু প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰৰ লগত কথোপকথন কৰা!

যোহন ৩: ১৬ পদ।

